

havde iværksat Paaflaget. Vil Godseieren, for at undgaae unødvendige Omkostninger, frafalde Paaanken for Mødet og betimeligen forlanger dette af Formanden assagt, maa han enten oplyse Samtykke hertil fra de Panthavere, der have mødt eller ladet møde ved den første Forretning, eller fremlægge Beviis for, at han saa betimeligen har underrettet dem derom, at de selv kunde iværksætte Paaanke.

Overtaxationsforretningen er, med de i det Følgende nævnte Undtagelser, endelig afgjørende for alle Bedkommende. Den er saaledes ogsaa endelig afgjørende for Parterne, endskjøndt Paaanken er fæet af en Panthaver, med mindre Parterne have vedtaget, at Taxationsforretningens Resultat desuagtet skal gjælde imellem dem indbyrdes.

§ 34.

Saa vel en Taxations- som en Overtaxationsforretning kan indankes for Høiesteret til at blive kjendt uefterrettelig paa Grund af formeentlige væsentlige Mangler med Hensyn til de foreskrevne Formaliteter eller til Taxationsmændenes Habilitet. Disse Sager ere antciperede til Foretagelse i Høiesteret.

Den, der vil benytte denne Indankningsret, har strax at fremsætte sin Indsigelse for vedkommende Formand, saasnart han er bleven vidende om den Omstændighed, som han antager at være til Forurettelse for ham, og hvis Forretningen desuagtet fremmes, saavel som og hvis den allerede maatte være fuldført, uophødeligen at iværksætte Indankningen. Dog kan saadan Indankning ikke længere benyttes, naar Handelen fra Bondens Side er fuldbyrdet ved Indbetaling og Panteobligations Udstedelse til Creditkassen, ligesom ei heller en Taxationsforretning kan være Gjenstand for samme, naar der er afholdt Overtaxationsforretning.

Bliver en Taxations- eller Overtaxationsforretning ved Høiesterets Dom kjendt uefterrettelig, bestemmer denne Ret tillige efter Omstændighederne, hvorvidt en ny Forretning kan, under Berigtigelse af den tidligere Mangel, foretages af den samme Taxationsautoritet, eller om den skal henvises til en anden Taxations- eller Overtaxationscommission, hvilket da foranstalles af Indenrigsministeren.

§ 35.

Den Godseier eller Panthaver, som enten indanker en Taxationsforretning for Overtaxationscommissionen eller en Taxations- eller Overtaxationsforretning for Høiesteret, har til Creditkassen, at indsende Beviis for, at saadan Paaanke er fæet; og ligesom Kjøberen ikke er pligtig til at iværksætte Indbetaling m. v. til Creditkassen, førend til den i § 12 betegnede Termin, saaledes bør ei heller Creditkassen tidligere modtage samme, medmindre alle i Sagen Interesserede dertil give deres Samtykke.

§ 36.

Ser Uger efterat Taxationsforretningen er tilendebragt, har Formanden — hvis den ikke imidlertid er bleven paaanfet, hvorum Bedkommende da strax bør underrette ham — at ansætte en Continuationsforretning, ved hvilken Bonden bestemt har at erklære til Protocollen, om han vil overtage Gaarden for den bestemte Kjøbesum, eller om han frafalder sin Begjering om dens Overdragelse til Selvetendom i Kraft af denne Lov. Er der afholdt Overtaxationsforretning har Bonden ved denne, inden 4 Uger efterat Resultatet er bekjendtgjort for Parterne, at afgive en lige Erklæring.

Fravalder Bonden sin Begjering om Gaardens Overdragelse, da er han ikke berettiget til at fornye Begjeringen, før i det mindste fem Aar ere heelt forløbne.

Erklærer Bonden sig tilfreds med den bestemte Kjøbesum, men han ikke i rette Tid berigtiger hvad der contant skal udbetales af Kjøbesummen m. v. (§§ 13 ff.), er Godseieren berettiget til at vælge, om han vil sagsøge Bonden til Handelens Fuldbyrdelse, eller om han vil have saadan Misligholdelse tillagt den Virkning, at Bonden eller hans eventuelle Enke ikke kan fremkomme med nogen ny Begjering om Gaardens Overdragelse i Kraft af nærværende Lov.

§ 37.

Naar Bonden har erklæret sig tilfreds med den bestemte Kjøbesum, er Godseieren berettiget til at erklære til Protocollen, at han ansætter Gaardens efter § 9 beregnede Taxationssum til et Beløb, der overstiger Commissionens Ansættelse af Gaardens Værdi, forinden Afdraget